

Anonym

I 1569 udsendte præsten ved Vor Frue Kirke i København, Hans Thomissøn, ”Den danske Psalmebog”, hvorfra dagvisen kendes. Oplyser, at visen stammer fra den katolske tid. Visen kendes også i en svensk variant fra ca. 1450.

Den gamle kristelige dagvise

Den signede dag som vi nu kan se
ned til os af himmelen komme
han lyser for os jo længer og mer,
os alle til glæde og fromme,
Gud lade os ikke ske i dag
Hverken last, skam eller vånde.

Den signede dag, den signede tid,
Vor Herre hans fødsels time,
da kom der lys af himmelen ned
så vidt over verden at skinne,
det lyser for os evindeligt,
nu og foruden al ende.

Gud Fader, Søn og den Helligånd
med alle sine engleskare
bevare os i dag og allen stund
fra alskens djævelens snare,
fra al den avind han til os bær,
vor sjæl og liv til fare.

Det kors Vor Herre han bar for os,
for vore synd og ikke for sine,
det sætter jeg i dag mellem djævelen og mig,
jeg mener Guds værdige pine
det blod der ned på korset randt
det slukker ud synder mine.

Var alle de træ i verden er,
løv, græs og sand på havsens bunde,
havde de mål og kunne de tale
og sjunge med englestemme,
da kunne de aldrig til fulde love
Jesum Mariæ søn den rene

Den lille fugl han flyver så højt
og vejret bær under hans vinger;
det er fuld ondt med liden magt
mod høje bjerg at springe;
de strømme de rinde så frydelig
op under de grønne linde.

Dagen han er aldrig så lang,
at aftenen må vi jo vente,
Livet det endes med dødsens tvang,
hvem det vil rettelig betænke,
vi bliver udfus og graven gøres trang,
os følger ingen anden ende.

Da give det Gud, vi haver så tjent
i verden vel til måde,
i troen at vi Guds Søn haver kendt,
så vi miste ikke Guds nåde,
når verden haver os sin bag tilvendt,
at vi da få evig både.

Når vi skulle til vort fædreland,
og skilles ved dette elende:
da befaler jeg Gud min sjæl i hånd,
i Himmeriges glæde at sende.
Gud fader, Søn og den Helligånd
Han give vort mål god ende.

Gloser:

signede: Velsignede

fromme: nytte

våde: smerte

avind: ondskab

værdige: værdifulde, dyrebare

mål: sprog

udfus: ivrig for at komme ud

bag: ryg

både: gavn

elende: landflygtighed